Försäkringskassans allmänna råd

ISSN 1652-8743

Försäkringskassans allmänna råd om ändring i Riksförsäkringsverkets allmänna råd (RAR 2001:2) om arbetsskadeförsäkring och statligt personskadeskydd;

FKAR 2010:10

beslutade den 3 december 2010.

Försäkringskassan beslutar i fråga om Riksförsäkringsverkets allmänna råd (RAR 2001:2) om arbetsskadeförsäkring och statligt personskadeskydd

dels att de allmänna råden till 3 kap. 3 § respektive 6 kap. 8 § fjärde stycket lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring ska avse 40 kap. 11 § respektive 106 kap. 18 och 20 §§ socialförsäkringsbalken och att beskrivningen av innehållet i bestämmelserna ska ha följande lydelse,

dels att de allmänna råden till 3 kap. 4 § respektive 8 kap. 3 § andra stycket lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring ska avse 40 kap. 4 och 5 §§ respektive 112 kap. 2 § socialförsäkringsbalken samt att beskrivningen av innehållet i bestämmelserna och de allmänna råden ska ha följande lydelse,

dels att de allmänna råden till 10 § lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd ska avse 43 kap. 8 § socialförsäkringsbalken samt att beskrivningen av innehållet i bestämmelsen och det allmänna rådet ska ha följande lydelse.

Till socialförsäkringsbalken

40 kap. 4 och 5 §§

Innehållet i bestämmelserna

4 § En försäkrad som beviljas ersättning för inkomstförlust till följd av arbetsskada har rätt till arbetsskadesjukpenning för inkomstförlust som avser två sjukdagar. För en sjukdag motsvarar sjukpenningen kvoten mellan

- 80 procent av det livränteunderlag enligt 41 kap. socialförsäkringsbalken som gäller vid tiden för beslut och

– 365.

5 § Om den försäkrade kan visa att han eller hon har haft fler än två sjukdagar med inkomstförlust under sjukdomsperioder till följd av arbetsskada har han eller hon rätt till arbetsskadesjukpenning för dessa ytterligare dagar. För en sjukdag motsvarar sjukpenningen 80 procent av den faktiska inkomstförlusten, dock högst vad den försäkrade fått för en sjukdag enligt 4 §.

Allmänna råd

Om en försäkrad begär ersättning för fler än två sjukdagar (karensdagar) bör de två första sjukdagarna under sjukdomsperioder till följd av arbetsskadan, vara de som ersätts enligt 4 §.

Om en försäkrad beviljas arbetsskadesjukpenning bör livränteunderlaget

beräknas med ledning av den inkomst som ligger till grund för beräkningen av sjukpenningen.

40 kap. 11 §

Innehållet i bestämmelsen

Vid arbetsskada ersätter arbetsskadeförsäkringen nödvändiga kostnader för bl.a. särskilda hjälpmedel i den utsträckning ersättning inte betalas enligt de bestämmelser som gäller vid annan sjukdom.

Allmänna råd

Försäkringskassan bör endast ersätta kostnaden för sådana särskilda hjälpmedel som är avsedda att ersätta förlorade kroppsfunktioner och som skall användas i den dagliga livsföringen.

43 kap. 8 §

Innehållet i bestämmelsen

Ersättning enligt statligt personskadeskydd lämnas vid sjukdom och bestående nedsättning av arbetsförmågan. Därvid tillämpas 40 och 41 kap. samt 42 kap. 2–6 §§ socialförsäkringsbalken, om inte annat följer av 43 kap. 9–21 §§ socialförsäkringsbalken.

Allmänna råd

De allmänna råden till 40 kap. 4, 5 och 11 §§ samt 106 kap. 18 och 20 §§ socialförsäkringsbalken bör även tillämpas i ärenden enligt statligt personskadeskydd.

106 kap. 18 och 20 §§

Innehållet i bestämmelserna

Försäkringskassan får medge en nära anhörig, som för sitt uppehälle är beroende av den försäkrade, rätt att helt eller delvis uppbära livränta som enligt 106 kap. 18 och 20 §§ socialförsäkringsbalken annars inte skall utges.

Allmänna råd

Om den nära anhöriges inkomster (inklusive egna tillgångar och socialförsäkringsförmåner) efter skatt understiger det belopp som framgår av Riksskatteverkets årligen utgivna allmänna råd om bestämmande av förbehållsbelopp vid utmätning av lön m.m., bör han eller hon anses vara beroende av den försäkrade för sitt uppehälle.

Vid bedömningen av en nära anhörigs behov av hela eller del av den tillfälligt indragna livräntan bör vägledning hämtas från nämnda allmänna råd. Beloppet (efter skatt) som utbetalas till den anhörige bör tillsammans med den anhöriges egna inkomster inte understiga det förbehållsbelopp som framräknas på sätt som framgår av nämnda allmänna råd. Det bör dock inte överstiga hela den tillfälligt indragna livräntan.

112 kap. 2 §

Innehållet i bestämmelsen

För tid till dess att ett ärende har avgjorts får Försäkringskassan besluta i fråga om ersättning, om

1. det inte utan betydande dröjsmål kan avgöras om rätt till ersättning före-

ligger,
2. det är sannolikt att sådan rätt föreligger, och
3. det är av väsentlig betydelse för den som begär ersättningen.

Ett beslut enligt första stycket får meddelas även när det står klart att rätt till ersättning föreligger men ersättningens belopp inte kan bestämmas utan betydande dröjsmål.

Allmänna råd

Försäkringskassan bör inte genom ett interimistiskt beslut bevilja ersättning från arbetsskadeförsäkringen för längre tid än tre månader om inte särskild utredning måste avvaktas. Ett nytt interimistiskt beslut bör därefter endast fattas om det inträffar omständigheter som Försäkringskassan inte kan påverka.

Dessa allmänna råd gäller från och med den 1 januari 2011.

FÖRSÄKRINGSKASSAN

EVA NORDQVIST

Jenny Lindmark